

391

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 września 1990 r.

w sprawie wynagrodzeń sędziów Sądu Najwyższego oraz członków Biura Orzecznictwa.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 1990 r. Nr 25, poz. 153 i Nr 53, poz. 306) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Sądu Najwyższego ustala się w wysokości 4-krotnego przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej.

2. Członkowie Biura Orzecznictwa nie będąc sędziami Sądu Najwyższego otrzymują wynagrodzenie zasadnicze sędziego sądu apelacyjnego.

§ 2. Ustala się stawki dodatku funkcyjnego przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Stawka	Mnożnik
1	0,10
2	0,20
3	0,30

§ 3. Tabelę stanowisk i stawek dodatku funkcyjnego zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 4. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje osobie, której powierzono pełnienie obowiązków lub funkcji kierowniczych, na czas ich sprawowania.

2. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych, przysługuje jeden, wyższy dodatek.

§ 5. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego zaokrągla się do 1000 zł w górę.

§ 6. Do sędziów Izby Wojskowej stosuje się przepisy o uposażeniu żołnierzy.

§ 7. Do sędziów i członków Biura Orzecznictwa mają odpowiednio zastosowanie przepisy ustawy o pracownikach urzędów państwowych w zakresie przyznawania dodatków za wieloletnią pracę i nagród jubileuszowych.

§ 8. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 20 lutego 1989 r. w sprawie zasad wynagradzania sędziów Sądu Najwyższego i członków Biura Orzecznictwa (Monitor Polski Nr 4, poz. 36).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

Załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 września 1990 r. (poz. 391)

TABELA STANOWISK I STAWEK DODATKÓW FUNKCYJNYCH DLA SĘDZIÓW SĄDU NAJWYŻSZEGO I CZŁONKÓW BIURA ORZECZNICTWA

Lp.	Stanowisko	Stawka dodatku
1	dyrektor Biura Orzecznictwa, dyrektor Biura Przewodniczącego, przewodniczący wydziału	3
2	kierownik działu w Biurze Orzecznictwa	2
3	rzecznik prasowy	1

392

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 września 1990 r.

w sprawie wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 71 § 2 w związku z art. 115 § 3 i art. 116 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 198 i Nr 53, poz. 306) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do sędziów sądów powszechnych oraz asesorów i aplikantów sądowych.

§ 2. Ustala się wynagrodzenie zasadnicze osób wymienionych w § 1 przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Lp.	Stanowisko	Mnożnik
1	sędzia sądu apelacyjnego	3,5
2	sędzia sądu wojewódzkiego	2,8
3	sędzia sądu rejonowego	2,2
4	asesor sądowy	1,6
5	aplikant sądowy	
	— w pierwszym roku pracy	1,0
	— w drugim roku pracy	1,2

§ 3. Ustala się stawki dodatku funkcyjnego przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sferze produkcji materialnej:

Stawka	Mnożnik
1	0,10
2	0,20
3	0,25
4	0,30
5	0,35
6	0,40
7	0,45
8	0,50
9	0,55
10	0,60

§ 4. Tabelę stanowisk i stawek dodatku funkcyjnego zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje osobie wymienionej w § 1, której powierzono pełnienie obowiązków lub funkcji kierowniczych, na czas ich sprawowania.

2. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych, przysługuje jeden, wyższy dodatek.

§ 6. Sędzia delegowany do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości zachowuje wynagrodzenie zasadnicze określone w niniejszym rozporządzeniu. W okresie delegacji sędziemu przysługuje dodatek funkcyjny i dodatek służbowy, określone w przepisach w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych.

§ 7. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego zaokrągla się do 1000 zł w górę.

§ 8. Osoba powołana na stanowisko sędziego otrzymuje wynagrodzenie określone w niniejszym rozporządzeniu z dniem objęcia stanowiska.

§ 9. W sprawach nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem do osób wymienionych w § 1 mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy o pracownikach urzędów państwowych w zakresie przyznawania dodatków za wieloletnią pracę i nagród jubileuszowych.

§ 10. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc uchwała nr 20 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1989 r. w sprawie wynagradzania sędziów sądów powszechnych, notariuszy oraz asesorów i aplikantów sądowych i notarialnych (Monitor Polski Nr 5, poz. 49).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

Załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 września 1990 r. (poz. 392)

TABELA STANOWISK I STAWEK DODATKÓW FUNKCYJNYCH DLA SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH

Lp.	Stanowisko	Stawka dodatku
1	prezes sądu apelacyjnego, prezes sądu wojewódzkiego	10
2	wiceprezes sądu apelacyjnego, wiceprezes sądu wojewódzkiego	9
3	przewodniczący wydziału w sądzie apelacyjnym	8
4	przewodniczący wydziału w sądzie wojewódzkim, prezes sądu rejonowego	7
5	wizytator w sądzie apelacyjnym, wizytator w sądzie wojewódzkim	6
6	wiceprezes sądu rejonowego	5
7	kierownik sekcji w sądzie apelacyjnym, kierownik sekcji w sądzie wojewódzkim, wojewódzki kierownik szkolenia, rzecznik prasowy	4
8	przewodniczący wydziału w sądzie rejonowym	3
9	wizytator notarialny w sądzie wojewódzkim	2
10	kierownik sekcji w sądzie rejonowym, kierownik okręgowej komisji badania zbrodni hitlerowskich	1

393

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 września 1990 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207 i z 1989 r. Nr 74, poz. 443) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się:

1) określone w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r.

o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207 i z 1989 r. Nr 74, poz. 443), zwanej dalej „ustawą”, kwoty wartości pieniędzy lub innych rzeczy nie podlegające podatkowi od spadków i darowizn, nabyte od jednego darczyńcy — do 16.650.000 zł, a od wielu darczyńców — do 33.250.000 zł,